

כל המשפחה מחוברת סביב הדרך של אבא

מסרים מהדף היומי / גליון מס' 103 / פרשת אחרי מות תשפ"ד

עיצוב ייחודי
להדפסה חסכונית
מומלץ להדפיס
ולחלק בעבודה ובקהילה

סעודה שלישית

השבוע למדנו בגמ':

דף ס"ב.

"עד שבא רבי עקיבא ולימד, חי אחיך עמך, חייך קודמים לחיי חברך"

שני יהודים תעו במדבר, הדרך התארכה ולא נודע מתי תסתיים. לאחד היו מים במשורה, ולחברו גם זה לא, בגמרא השבוע פוסק בן פטורא שעל בעל המים לתת מהם גם לחברו, שכן 'מוטב שישתו שניהם וימותו, ולא יראה אחד מהם במיתת חברו' עד שדרש רבי עקיבא מהפסוק 'וחי אחיך עמך' חיי האדם קודמים לשל חברו

לולי הפסוק, היה אומר רבי ירוחם ממיר, מסברא על האדם לתת לחברו על חשבון חייו שלו, ולמה? כי 'זה כל האדם, לא לעצמו נברא רק להועיל לאחרים' היה אומר רבי חיים מוולאז'ין, וממילא הסברא אומרת שעל האדם להעדיף חיי זולתו על חיי עצמו

יהודי היה בירושלים, ר' פישל לינדר, פקיד בכיר בלשכת הסעד, מתוקף תפקידו היה ממונה על חלוקת דירות 'עמידר', דירות למחוסרי דיור, הוא עצמו התגורר בדירה בת שתי חדרים בבתי ראנד, שאף היא לא היתה שלו. הוא היה זכאי לדירה "מפני מה אינך דואג לעצמך לדירה" שאלו אותו פעם, והוא השיב: "על חשבון מי? על חשבונם של אלו שאין להם! לי עצמי הרי יש איפה להתגורר!..."

איך זה קשור אלינו?

זו האמת, עלינו לדאוג לאחר יותר מאשר לעצמנו, נשמע דמיוני? ממש לא, עדיין חיים בינינו אנשים כאלו, נהיה כמותם

יום שבת

השבוע למדנו בגמ':

דף ס"א:

"אילמלא העליתי את ישראל ממצרים אלא בשביל דבר זה שאין מטמאין בשרצים דיי"

הגמרא השבוע מפרשת את הפסוק 'המעלה אתכם מארץ מצרים, כביכול יש בו הכרזה של הקב"ה שהוא 'מרוצה' מכך שהעלה את ישראל ממצרים, ולו בשביל שלא יתגעלו באכילת שרצים

כן, עד כדי כך חמור עוון זה; יהודי לא אוכל כל דבר. ועם כל זאת, הוא מוגבל? לא! זו אינה מוגבלות, זוהי עליונות ונכבדות, אדם נעלה אינו אוכל ג'וקים...

המגיד רבי שלום שבדרון סיפר: באחד הימים בעודי הולך ברחוב חשתי בריח מבחיל ששטף את האיזור, בליט ברירה נאלצתי להמשיך בדרכי. בעודי מתקרב למוקד הריח, הבנתי מתברר שהביוב המרכזי נסתם, ומספר עובדים, מבני דודינו. נכנסו אל פתחו הענק כדי לטפל בתקלה. כשהגעתי למקום חזיתי במראה מוזר ובקושי כלאתי את צחוקי, אחרים שעברו שם לפני, לא הצליחו לכלוא את הצחוק ומיהרו להסתלק מהמקום כשהם סותמים את אפם בגועל. מתברר שהיה זה בזמן הפסקת האוכל, העובדים ישבו בתוך הסחי המאוס וסעדו ליבם ב...פיתה פלאפל! כשראו אותי מחייך הפטיר אחד מהם: "הנה עוד מסכן שאינו יודע להנות מהחיים, אינו יכול לאכול בריח שכזה" האחרים הסכימו עמו בפה מלא..

איך זה קשור אלינו?

אנחנו לא אוכלים הכל, איננו אוכלים בכל צורה, אנו יהודים, ועל כך גאווותנו

ליל שבת

השבוע למדנו בגמ':

דף ס:

"איזהו נשך ואיזהו תרביית"

השבוע נכנסים אנו לעומק ענייני איסור הריבית, אשר חז"ל הפליגו באופן מיוחד על חומרתו ועונשו

כדאי לכולנו לקחת את הדברים לתשומת ליבנו, שכן איסור ריבית הוא איסור שבחוסר שימת לב ניתן להיכשל בו שוב ושוב. ונביא לכך רק דוגמא קטנה, אשר יש בה כדי להעיד על הכלל

באותו יום ישב שמעון בכיתה כשהוא רעב ומתוסכל, כולם מסביבו אכלו בתאבון, ורק הוא שכח את האוכל בבית. שמעון היה רעב מאוד, וכאשר הבחין בזווית העין בבנימין שלאחר ארוחתו הדשנה הוציא מתיקו חפיסת וופלים, שלף מתוכה שניים ואכלם בתאבון, לא יכל הוא לעצור בעצמו; "עשה לי טובה, בבקשה", התחנן בפניו, "שכחתי את הסנדוויץ' שלי בבית, ואני רואה שברשותך שפע של וופלים. תן לי בבקשה את חבילת הוופלים ואשיב לך מחר חבילה אחרת"; "אבל כבר אכלתי מתוכה שניים" - תמה בנימין, "אין דבר" הרגיעו שמעון, "מחר אשיב לך חבילה שלימה"

ובכן, שמעון לווה מבנימין חפיסת וופלים שחסרים בה שניים, והחזיר תמורתה חפיסה שלימה, שמעון ובני נכשלו בלי משים באיסור ריבית, חבל

איך זה קשור אלינו?

כמה ספרים יצאו לאור לאחרונה המבארים את הלכות ריבית באופן קל ומושך, הן למבוגרים והן לילדים, דרכם נוכל לגלות עולם של הלכות שאינם מוכרות, אך נחוצות